

imod tror jeg ganske sikkert, at den vil blive en hveranden Dags Fart, om jeg saa maa sige, det vil sige indskrænket til 6 Gange om Ugen i Stedet for nu 14 Gange om Ugen. Det ærede Medlem er af mig bleven oplyst om, at Subventionen paa 75,000 Kr. er til den nuværende 14-Ganges Fart, hvortil vi kun have bidraget 25,000 Kr., medens Norge har betalt den største Part og Sverig en Del, og da det ærede Medlem jo ogsaa veed, at det var et ganske særligt Ønske fra Norges Side at faae Hovedposten den Bei, som motiverede dens Tilskud, saa kan det ærede Medlem ikke forundre sig saa meget over, at man har været nødt til at indtage en anden Stilling dertil, naar de Grunde, som førte til, at man kom til denne 14-Ganges Fart, nu ere faldne bort. Jeg tillod mig i Gaar at oplyse, at der var 7 Passagerer i Gjennemsnit med hvert Skib, som gaar paa denne Fart, og det ærede Medlem vil vist erkjende, at paa det Tal af Passagerer kunne vi dog ikke vedligeholde en daglig Fart, der vilde ingen Forstand være deri. Jeg tror, at Passagererne ville komme frem fremdeles, og jeg tror, at der vil være rundelig Velighed til, at Godset vil kunne medtages. Der er næppe mere, end hvad der kan besørjes efter denne Fartplan; selv om der er saa meget, at det kan fylde 2 à 3 à 6 Toure om Ugen, saa vil Farten dog blive meget tilfredsstillende. Jeg tror ikke, det ærede Medlem bedømmer Forholdet rigtigt. Hvad den anden Fart over Frederiks-havn angaar, nemlig Christiansjandsfarten, saa tillader jeg mig at bemærke, at for mig foreligger der ikke nogen Grund til at tro, at denne Fart bliver forandret, jeg ser ikke nogen Grund dertil, hvorfor den skulde det. Det ærede Medlem veed jo godt, at denne Fart fastsattes til to Gange om Ugen ogsaa inden 1886; men det er den udvidede Fartplan, der da blev sat i Gang, som nu bliver modificeret. Det samme Forhold, som var dengang, vil ogsaa nu finde Sted, og der er ikke Grund til at antage, at dette Forhold skulle forandres; men binde mig i den Retning kan jeg ikke. Jeg kan ikke vide, hvad en fremmed Statsadministration, hvilket Forhold tillige afhænger af Bevillinger af en fremmed Repræsentation, kan faae i Sindet at beslutte; det kan det ærede Medlem ikke mene, at jeg skulde udtale mig bestemt om. Der er ingen Grund for mig til at antage, at der forestaar en Forandring. Det ærede Medlem burde endelig ikke have overhørt, hvad jeg har sagt og gjentaget, at Hensynet til Udlandet er bestemmende for denne Fart, for Loggangen i Sylland, som det ærede Medlem ønsker at opretholde.

Det var netop Forholdet til Udlandet, som gjorde, at man traadte i Forbindelse med Norge og Sverig, som saa tilbids ved vor Hjælp fik Tilslutning fra Thyssland. Saaledes falde disse Hensyn bort, naar man fra Thyss Side har ønsket Forandring deri i Fjor, og vi ere ikke i Stand til at sige: Vi ville opretholde den, naar Andre ikke ville med til at opretholde den. Det er et Forhold, som vi ikke ere Herre over, og høit ubilligt er det at fremstille det saaledes, som om de Mænd, der forhandle paa Statens Fernvarerenss Begne, skulde være dumme og med Villie vilde gjøre Traffikforholdene i Landet Skade. Det er en mærkelig og aldeles utilstredelig Opfattelse fra det ærede Medlems Side. Man vil strække sig saa langt, man kan, overfor Forholdene, men det er ikke saa let, som det ærede Medlem tror. Det ærede Medlem siger: Vi komme i Lime 40 Minuter for sent til Hamborg for at faae Tilslutning andetsteds Vest paa, og spørger: Hvorfor kan man ikke komme den Tid tidligere? For det Første maa der lægges en lignende Differentis Syd fra, idet det, det kommer an paa, er Krydsningen. Jeg har oplyst det ærede Medlem og Andre om, at Sagen er den: Man maatte have et dubleret Nattog mellem Frederiks og Kjøbenhavn, saa længe man havde den Fart, man har havt de sidste to Aar, fordi Krydsning ikke kan finde Sted i Fredericia af den simple Grund, at skal man have Tilslutning Syd paa til Hamborg, saa maatte Toget komme tidligere til Hamborg, som skal slutte til Syd fra, og saa maatte Toget gaa sent om Aftenen fra Hamborg, og der maatte gaa et Nattog til. For at Nattogene kunne krydse i Fredericia var der to Veie at gaa: den ene var at dublere sine Nattog, og den anden var at lade samtlige Passagerer ligge over nogle Timer i Fredericia hver Nat. Men hvis det ærede Medlem tror, at det vilde være tilfredsstillende, tror jeg, det ærede Medlem tager feil, og han vilde vist selv have klaget i høie Toner derover. Jeg skal tilføie, at den ærede Ordfører har stillet et Vædringsforslag om Opgang af Indtægterne ved Statsbanerne af 1,000 Kr. og motiveret det korrekt, idet han sagde, at det var stillet, for at ærede Medlemmer kunde faae Velighed til at stemme derover; det kunde gøres paa denne Post, fordi den ikke er forbindende; det er et administrativt Budget. Naar man stiller Vædringsforslag, forekommer det mig, at Vædringsforslaget bør pege i den Retning, i hvilken Summen vil komme til at bevæge sig, og da denne Sum vil komme til at bevæge sig ikke 1,000 Kr. op, men $\frac{1}{2}$ Million nedefter, saa var